The obstacles of evidence-based practice in the treatment of knee osteoarthritis: An in-depth interview study regarding orthopedic surgeons

Haio: THYS Philip , KUL
Promotor: VANKRUNKELSVEN Patrik , KUL
Praktijkopleider: ARGENTO Orlando

Context: Ondanks de beschikbaarheid van talrijke richtlijnen betreffende de diagnose en behandeling van knieartrose is de implementatie van deze richtlijnen in de praktijk slechts beperkt. Het doel van deze studie is de identificatie van alle barri?res die momenteel aanwezig zijn voor de implementatie van evidence-based richtlijnen betreffende knieartrose bij de orthopedische chirurg. Deze studie kadert in een grotere doctoraatsstudie met als doel het in kaart brengen van alle huidige barri?res voor de implementatie van deze richtlijnen bij alle hulpverleners die betrokken zijn in de zorg voor patiënten met artrose van de knie, alsook de identificatie van deze barri?res bij de patiënten zelf.

Onderzoeksvraag: Wat zijn de huidige barri?res betreffende de implementatie van evidence-based knieartrose richtlijnen bij orthopedische chirurgen en assistenten in de orthopedische chirurgie?

Methode: Er werd een kwalitatief onderzoek verricht aan de hand van diepte-interviews bij orthopedisch chirurgen en assistenten in de orthopedische chirurgie tot er saturatie van de data werd bereikt. Alle diepte-interviews werden neergeschreven en geanalyseerd voor identificatie van aanwezige barri?res. Alle barri?res werden gecategoriseerd in vier domeinen op basis van het theoretisch kader neergezet door Grol en Fleuren: De richtlijn, de professional, de patiënt en de organisatie en context.

Resultaten: Er werden achtenzestig verschillende barri?res ge?dentificeerd betreffende richtlijn implementatie bij artrose van de knie na het uitvoeren van tien diepte-interviews bij orthopedisch chirurgen en assistenten in de orthopedische chirurgie. Deze barri?res waren aanwezig in alle vier eerder gedefinieerde domeinen. Het meest voorkomende domein was deze van de professional zelf met vijfentwintig ge?dentificeerde barri?res. De twee meest voorkomende individuele barri?res waren het gebrek aan kennis van de orthopedisch chirurgen betreffende de beschikbare richtlijnen en de patiënten die een specifiek onderzoek of een specifieke behandeling eisten, met de orthopeden die het moeilijk vonden om niet op deze eis in te gaan.

Conclusie: Er werden duidelijke barri?res ge?dentificeerd betreffende de implementatie van knieartrose richtlijnen bij onze studiepopulatie van orthopedisch chirurgen en assistenten in de orthopedische chirurgie. Verder onderzoek is nog nodig betreffende de barri?res aanwezig bij de patiënten zelf, alsook bij alle andere hulpverleners betrokken in de zorg voor patiënten met knieartrose. De huidige studiedata, aangevuld met data uit verder onderzoek, dient gebruikt te worden in verder te ontwikkelen richtlijn implementatiestrategie?n, om zo een betere toepassing van evidence-based geneeskunde te verkrijgen op alle niveaus van de gezondheidszorg.